

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено
Громадською радою доброчесності
5 травня 2017 р.

РІШЕННЯ

про надання Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформації щодо кандидата на посаду судді Верховного Суду Стародуба Олександра Павловича

Кандидат є суддею Вищого адміністративного суду України.

У процесі аналізу інформації про Кандидата виявлено дані, які не є підставою для надання висновку, проте потенційно можуть бути важливими для цілей оцінювання Кандидата.

1. Згідно з даними реєстру судових рішень (<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/44549688> - додаток 1) та інформації з офіційного веб-сайту ВАСУ Кандидат був членом колегії, яка визнала незаконним та скасувала рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про відсторонення судді Печерського районного суду м. Києва Кицюка Віктора Петровича, підозрюваного ГПУ в ухваленні завідомо неправосудного рішення (а саме, рішення у справах про адміністративні правопорушення відносно активістів Автомайдану).

2. 23.11.2016 р. Кандидат у складі колегії ухвалив рішення (<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/63322690> - додаток 2) Вищого адміністративного суду України №К/9991/32939/12, за касаційною скаргою виконавчого комітету Сімферопольської міської ради Автономної Республіки Крим на постанову Залізничного районного суду міста Сімферополя від 14.11.2011 р. та ухвалу Севастопольського апеляційного адміністративного суду від 11.04.2012 р. В рішенні Суд посилається на Указ Президії Верховної Ради СРСР від 28 липня 1988 року № 9306-ХІ «Про порядок організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій в СРСР».

«Відповідно до пункту 2 Указу Президії Верховної ради СРСР від 28 липня 1988 року № 9306-ХІ «Про порядок організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій в СРСР» заява про проведення зборів, мітингу, вуличного походу або демонстрації подається в письмовій формі не пізніше як за десять днів до наміченої дати їх проведення. В заяві зазначаються мета, форма, місце проведення заходу або маршрути руху, час його початку і закінчення, передбачувана кількість учасників, прізвища, імена, по

батькові уповноважених (організаторів), місце їх проживання і роботи (навчання), дата подачі заяви» (ухвала Вищого адміністративного суду України від 23.11.2016 р. №К/9991/32939/12).

Ухвала Вищого адміністративного суду України були постановлена після того, як Європейський суд з прав людини у справі «Веренцов проти України» (рішення стало остаточним 11.07.2013 р.) констатував:

«... тоді як Конституція України вимагає завчасного повідомлення органів влади про намір провести демонстрацію та закріплює, що будь-яке його обмеження може встановлюватися лише судом, Указ 1988 року, розроблений відповідно до Конституції СРСР 1978 року, передбачає, що особи, які бажають провести мирну демонстрацію, повинні отримати дозвіл від місцевих органів влади, які також мають право заборонити будь-яку таку демонстрацію. З преамбули Указу зрозуміло, що він був призначений для абсолютно інших цілей, а саме - надання органами влади засобів для висловлення своїх поглядів на користь певної ідеології лише деяким категоріям осіб, що саме по собі є несумісним з самою суттю свободи зібрань, що гарантується Конституцією України.

... Суд також відзначає, що, як загально визнано, постанова Верховної Ради України «Про порядок тимчасової дії на території України окремих актів законодавства Союзу РСР» стосується тимчасового застосування законодавства Радянського Союзу, і досі парламентом України не було введено в дію жодного закону, який би регулював порядок проведення мирних демонстрацій, хоча статті 39 та 92 Конституції чітко вимагають того, щоб такий порядок було встановлено законом, тобто актом парламенту України. Хоча Суд погоджується з тим, що державі може знадобитися певний час для прийняття законодавчих актів протягом перехідного періоду, він не може погодитися з тим, що затримка у понад двадцять років є виправданою, особливо коли йдеться про таке фундаментальне право як свобода мирних зібрань» (п. 54, 55).

Верховний Суд України, переглядаючи рішення національних судів у справі Веренцова, вказав на «недієвість положень Указу 1988 року у зв'язку із набранням чинності Конституцією України» у [постанові](#) від 3.03.2014 р. № 5-49к13.

Кандидат повинен був знати про такі знакові для судової практики рішення Європейського суду з прав людини і Верховного Суду України.

Конституційний Суд України своїм Рішенням від 08.09.2016 р. у [справі № 1-13/2016](#) визнав неконституційним Указ Президії Верховної Ради СРСР "Про порядок організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій в СРСР" від 28 липня 1988 року № 9306-ХІ.

На час ухвалення за участі Кандидата зазначеного рішення Вищого адміністративного суду України Указ Президії Верховної Ради СРСР від 28 липня 1988 року вже був визнаний неконституційним і втратив чинність.

3. Рішенням Вищої Ради Юстиції „Про відмову у відкритті дисциплінарної справи стосовно суддів Вищого адміністративного суду України Головчук С.В., Стародуба О.П., Тракало В.В., Мойсюка М.І., Іваненко Я.Л.” № 1538/0/15-16 від 20.07.2016 р. (www.vru.gov.ua/content/act/1538_20.07_2016_.doc - додаток 3) встановлено: „Водночас слід зауважити, що, як видно зі змісту ухвали Вищого адміністративного суду України від 26 квітня 2012 року (судді Тракало В.В., Головчук С.В., Стародуб О.П.) та ухвали Вищого адміністративного суду України від 9 липня 2013 року (судді Тракало В.В., Іваненко Я.Л., Мойсюк М.І.), наводячи мотиви, з яких виходив суд при прийнятті судового рішення, зазначені колеги суддів обмежились загальними фразами.

В ухвалах Вищого адміністративного суду України від 26 квітня 2012 року та від 9 липня 2013 року судді зробили висновки, яким мають передувати певні мотиви, зазначені в їхньому змісті, як це передбачено статтею 165 Кодексу адміністративного судочинства України.

...

Таким чином, при винесенні ухвал Вищого адміністративного суду України від 26 квітня 2012 року і від 9 липня 2013 року судді допустили порушення норм процесуального права, яке полягає у відсутності мотивів ухвалення судових рішень, та не врахували правові позиції Європейського суду з прав людини у цьому питанні.

Однак це порушення не є таким, що свідчить про порушення суддями присяги, оскільки в матеріалах перевірки відсутні відомості, які б свідчили про грубу недбалість чи навмисне порушення закону вказаними суддями під час розгляду справи та прийняття судових рішень.”

4. У Рішенні Вищої Ради Юстиції „Про відмову у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Вищого адміністративного суду України Стародуба О.П.” №350/0/15-15 від 30.07.2015 р. (www.vru.gov.ua/content/act/350_30.07_2015_.doc - додаток 4) зазначається, що: „[т]аким чином, в діях судді ВАСУ Стародуба О.П. мають місце порушення норм процесуального права, які можуть свідчити про наявність ознак дисциплінарного проступку судді, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

...

Проте строк застосування дисциплінарного стягнення закінчився, оскільки з моменту вчинення суддею ВАСУ Стародубом О.П. дисциплінарного проступку минуло більше року.”

Громадська рада доброчесності не вважає викладене достатнім для висновку про невідповідність Кандидата критеріям професійної етики та доброчесності. Водночас Вища кваліфікаційна комісія суддів України може оцінити викладені факти у сукупності з іншими обставинами щодо критеріїв доброчесності та професійної етики.

Додатки

1. Постанова Вищого адміністративного суду України.у справі № 800/122/15 від 27.05.2015 р.
2. Ухвала Вищого адміністративного суду України.у справі К/9991/32939/12 від 23.11.2016 р.
3. Рішення Вищої Ради Юстиції № 1538/0/15-16 від 20.07.2016 р.
4. Рішення Вищої Ради Юстиції №350/0/15-15 від 30.07.2015 р.

Координатор

Громадської ради доброчесності